RADY PRAKTYCZNE

Ubranko dla chłopczyka z płóciennka, paseczek i pliska u szyjki z białej piki.

Sukienka z barwnego kreponu, przybrana białem płótnem.

Letnie sukienki

Tegoroczne lato wierne hasłu samowystarczalności gospodarczej, przynosi nam modę barwnych perkalików, woalów, batystów i t. p. krajowych wyrobów bawełnianych. Ta miła i niekosztowna moda jest jakby wymarzona dla dzieci.

Dziecko powinno być skromnie, lecz ładnie i czysto ubrane. To też należy unikać strojenia dzieci i robienia z nich przedwcześnie wymuskanych elegantów i elegantek, — gdyż niewątpliwie nadmierna dbałość o wygląd dziecka , ma bardzo ujemny wpływ pod względem wychowawczym. Zupełnie niepotrzebnie rozbudza w dzieciach próżność i zarozumiałość, krępuje swobodę ruchów i zabawy, a wreszcie jest rzeczą bardzo kosztowną.

Miło jest widzieć dziecko gustownie ubrane, ale przykre wrażenie robią dzieci wystrojone w kosztowne sukienki. To też z garderoby dziecięcej muszą być wykreślone wszelkie jedwabie, aksamity, georgett'y, kosztowne przybrania i koronki. Fasoniki o prostej, łagodnej linji najbardziej są odpowiednie na ubranka i sukienki dziecinne.

Bezwarunkowo, gdy któraś mamusia zabierze się do szycia dla synka lub córeczki, to będzie musiała zastanowiś się nad tem, w jakim kolorze jest najlepiej jej dziecku i jaki fasonik ułoży się najzgrabniej na jego figurze.

Jednak mimo wszystko urok sukienki dziecięcej tkwi zawsze w jej świeżości i czystości, ażeby zatem dziecko zawsze ładnie i miło wyglądało, musi mieć sporo sukienek do zmiany. Jednocześnie większość matek, układając budżet domowy mało miejsca może w nim pozostawić na stroje dziecięce; to też chcąc uniknąć dużych wydatków radzimy robić ubranka i sukienki z barwnych tkanin bawełnianych, które są i ładne, i praktyczne, łatwe do prania i tanie zarazem.

Napewno na tle szafirowego morza, lub wśród leśnej zieleni drzew, barwna perkalikowa sukienka stanowić będzie wesołą, kolorową plamę. A roześmianej, opalonej twarzyczce dziecięcej nie potrzeba dodawać uroku jedwabnemi strojami, gdyż zdobi ją przedewszystkiem wdzięk zdrowia, świeżości i wesela.

Podajemy zatem w niniejszym numerze „Rad Praktycznych", cały szereg fasoników na letnie sukienki, które wykonane z krajowych barwnych tkanin bawełnianych, napewno będą bardzo efektowne i ładne i w niczem nie ustąpią kosztownym strojom zrobionym z drogich zagranicznych materjałów jedwabnych.

F. I.

Wycinanki

Wydzieranki są jakby przygotowaniem do wycinanek. Dajemy dziecku małe nożyczki o tępych, zaokrąglonych końcach i cienki papier. Dziecko bardzo lubi wycinać, więc na początek dajemy mu zwykły papier, żeby mogło wprawić rękę do władania nożyczkami. Gdy już nauczy się wycinania bez celu, i zapragnie zrobić coś pożytecznego, bierzemy 10-cio cm. kwadracik papieru glansowanego, o żywych barwach: czerwony, zielony, niebieski i z pomocą dziecka składamy kwadracik glansowaną stroną do środka, na połowę, później jeszcze raz na połówkę, po złożeniu otrzymamy mały kwadracik, położymy go na stole stroną, gdzie napisane brzeg złożony, do lewej ręki, i rysujemy na kwadraciku ołówkiem łatwy wzór. Przygotowanie tej roboty, pobudzi dziecko do działania tak, że chętnie zabierze się do nowego zajęcia, wycina po ołówku, a jeśli nożyczki zmienią trochę kierunek, wycinanka będzie pracą dziecka i więcej mu sprawi radości.

Drugą wycinankę robimy inaczej. Kwadracik składamy w trójkąt, później na mniejszy trójkącik, rysujemy też na nim wzór troche trudniejszy, po którego wycięciu otrzymamy ładną wycinankę rys. 2. W ten sposób nauczymy dziecko wycinać listki, laleczki, serduszka, motylki. Wycinanie nigdy dziecku się nie sprzykszy, więc prędko dąży do wprawy, i samo bez wzoru zacznie wycinać na złożonych prostokątach laleczki, listki i t. d. w kwadratach i trójkątach gwiazdki. Dbać tylko trzeba, żeby widziało celowość swej roboty, gdyż inaczej zniechęca się łatwo. Można gwiazdki przyklejać na pasku 20 cm. szarego papieru, będzie to szlak na ścianę, mogą też służyć jako ozdoba kajetu do rysunków, lecz zawsze muszą być zręcznie przyklejone, i kolory gwiazdek ładnie dobrane.

M. Brzoskówna.

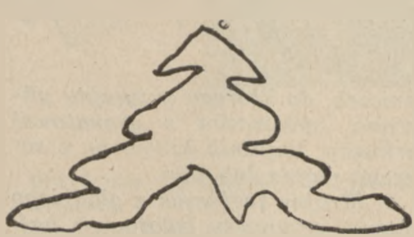

Fig. 1.

Fig. 2.

1. Sukienka z jasnej barwnej markizety z zmarszczoną falbaną.

2. Sukienka z kretonu przybrana pliskami z gładkiego kretonu.

3. Sukienka z kreponu z ładnym karczkiem, rękawek ściągnięty na gumkę.

4. Ładna całość: luźny kaftanik (zamiast bluzeczki), narzucony na staniczek, do którego przyszyta plisowana spódniczka z granatowej markizety, kaftanik kremowy, z surowego płótna lub piki.

5. Strojny fartuszek z gładkiego kretonu, przybrany kolorowym haftem, wokoło dziergany, wiązany wstążką koloru haftu.

6. Pajacyk dla chłopczyka, stosowny i dla dziewczynki, z kretonu,

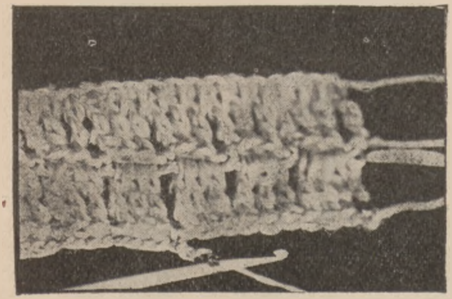
przybrany pliskami z gładkiego kretonu.

7. Żakiecik dla maleńkiego dziecka z rypsu lub piki.

8. Sukienka dla starszej dziewczynki z bardzo modnej obecnie piki, krawat z wstążki.

9. Sukienka strojna dla starszej dziewczynki z jasnego woalu, przybrana aksamitką.

Kaftanik dla dzidziusia

Kaftanik ten jest zrobiony na 5-cio — 6-cio miesięczne dziecko z wełny i jedwabiu. Ścieg jest miękki i doskonale się pierze, gdyż jedwab nie daje się wełnie wyciągnąć. Kaftanik taki wśród ubranek maleństwa winien się znaleźć koniecznie — gdyż znajduje zastosowanie zarówno w zimie jak i w chłodniejsze dni letnie.

ŚCIEG.

I-o. Robimy łańcuszek, zawracamy i robimy 3 oczka na wysokość słupka następnie słupki 2 razy nawijane wkładamy w każde oczko łańcuszka, jak się dojdzie do końca — obszywamy.

II-o. Zaczepiamy jedwab z prawej strony nie odwracając roboty, robimy w powietrzu 3 oczka — wkładamy między słupki i przerabiamy, tworzą się w ten sposób pętelki — na końcu obszywamy.

III-o. Zaczepiamy wełnę za pętelkę jedwabną, robimy 3 oczka w górę na wysokości słupka i po 3 słupki 2 razy nawijane wkładamy w każdą pętelkę.

SPOSÓB ROBIENIA.

Plecy (fig. II). Robotę zaczynamy od pleców, na długość robimy 90 oczek, a 3 na wysokość słupka. Po przerobieniu jedwabiem będziemy miały 30 krateczek (po 3 słupki w każdej) — robimy w ten sposób 15 rzędów: po 5 rzędów na ramiona i 5 na szyjkę.

Boczek. Zostawiamy na paszkę 10 kratek robiąc 2 rzędy boczku.

Przód (fig. I). Przedłużamy boczek łańcuszkiem w górę na 30 oczek i 3 na wysokość słupka. Na ramionko robimy 5 rzędów równo a na wycięcie przy szyjce 3 rzędy opuszczając po jednej kratce.

Rękawek (fig. III). Robimy 60 oczek i 3 na wysokość słupka, zawracamy, przerabiamy 10 rzędów równo, a przy końcu 2 rzędy z każdej strony spuszczamy po jednym kwadraciku.

Ostatnim rzędem dochodzimy tyl-

ko do łokcia, robiąc słupki raz nawijane, potem półsłupki, w ten sposób tworzy się ukos.

Gdy mamy plecy, boczek i przód zaczynamy 2-gi boczek, ale jeżeli robiliśmy ścieg od góry do dołu, to tę stronę zaczynamy od dołu do góry, aby ścieg był w jedną stronę. Kaftanik zszywamy na ramionach i obrabiamy wełną, półsłupkami, przy szyjce musimy trochę ściągnąć a cały okolić dość luźno, następny rząd zrobić jedwabiem, ale tym dochodzimy tylko do szyjki. Potem robimy 2 rzędy wełny, w których robimy dziurki, 1 rząd jedwabiu i 1 — wełny. Kołnierzyk 2 rzędy kwadracików i obrobić. Do zawiązania robimy szydełkiem łańcuszek długości 20 centymetrów z jednej nitki wełny i jednej jedwabiu, na końcu przyczepiamy chwaścik z wełny. Rękawki wykańczamy tak jak brzeg kaftanika — można zrobić mankiecik odkładany. Na całość potrzeba niecałe 2 kłębki białej wełny „Roubais“ i niecałe 5 dgr. jedwabiu.

J. Gocłowska.

Nasza forma

Podajemy wzór ślicznego ubranka, które będzie równie odpowiednie dla dziewczynki jak i dla chłopczyka.

Jeżeli zaś, która mamusia posiada pareczkę, to bardzo radzimy zrobić obojgu jednakowe ubranka, a będą wyglądały ładnie i elegancko.

Powyżej podane ubranko składa się z dwóch części: długiej bluzeczki i krótkich spodeniek lub gładkiej spódniczki. Możemy je wykonać z flory w różnych kolorach, lub też z białego czy też szarego płótna. Ubranko to ozdabiamy haftem, krzyżykowym lub płaskim.

Forma na tablicy:

1) lewy przód.
2) plecy.
3) prawy przód.
4) podkładzik do zapięcia.
5) pasek.
6) tył spodeniek.
7) przód spodeniek.

Ceny foremek bibułkowych
dla dzieci do lat 7-miu
(z przesyłką pocztową).

Sukienka	zł. 2.50	Koszulka dla chłopczyka	zł. 1.50
Ubranko	„ 2.50	„ „ dziewczynki	„ 1.25
Paltocik	„ 3.00	„ „ niemowlęcia	„ 1.00
Spodenki	„ 1.25	Majteczki w II półroczu	„ 1.00
Bluzeczka	„ 1.25	„ zwykłe	„ 1.25
Fartuszek	„ 1.00	Kombinezka	„ 1.25

Formy wysyłamy tylko po wpłaceniu należności do P. K. O. konto 14.555 lub w znaczkach pocztowych.

Uwaga: Przy zamówieniu należy podać wiek dziecka lub miarę oraz Nr. Rad Praktycznych i Nr. modelika, na który ma być nadesłana forma.

Poradnia robót ręcznych

Dla czytelniczek dwut. „Młoda Matka“

Chcąc przyjść z pomocą naszym prenumeratorkom w wykonaniu artystycznych haftów, weszłyśmy w kontakt z właścicielką znanych kursów hafciarskich p. Wandą Korwin - Piotrowską, która w każdy czwartek od godz. 10 — 12 rano i 5— 7 wiecz. udzielać będzie czytelniczkom bezpłatnych fachowych wskazówek.

Każda prenumeratorka ma prawo raz na miesiąc zwrócić się o wskazówki.

Równocześnie podajemy do wiadomości tych pań, które zechciałyby gruntownie opanować haft, że p. W. Korwin-Piotrowska prowadzi systematyczne kursy robót ręcznych zawodowe i amatorskie. Kurs amatorski trwa 3 miesiące, lekcje odbywają się 3 razy tygodniowo, po 2 godziny Opłata za kurs wynosi zł. 30 miesięcznie. Prenumeratorki dwut. „Młoda Matka“ korzystają z ulgowej opłaty zł. 20 miesięcznie.

ADRES KURSÓW — MARSZAŁKOWSKA 53 (BEZ LITERY) M. 22. Jako legitymacja służy na kursach kwit lub odcinek P. K. O. z opłaconej za bieżący kwartał prenumeraty. W razie zagubienia takowego zaświadczenie administracji.